

Tõeline usupuhastus

isiklises elus, perekonnas ja koguduses.

„Seepärast katsuge, kuidas teie
kuulete; sest teil ilal on, sellele peab
antama, ja teil ei ole, selle käest
peab ka ära võetama, mis ta mõt-
leb enesel olevat“, Luka 8, 18.

6. oktoobrist kuni 29. detsembrini 1928 a.

Kristlik 7-da Päewa Adventistide Eesti Ühisus,
Tallinnas, S. Tatari 52.

Trüfikoda „Kiertrüff“ Tallinn, Rataskaewu 6. 1928.

1. Lektsoon. — Sõngamispäewal, 6. oktoobril 1928

Kristuse sulaste ustawus.

Küsimused:

1. Mille peale eriti tegi Kristus oma järelkäijad tähepanelikuks? Missugust nõu andis ta neile ja mispärast? Mark. 13, 33.

2. Missugune Matt. 24. ettekuulutatud sündmus on meile kõige suurem ja tähtsam? Matt. 24, 2—3 ja 31.

3. Kellele on Issand suurima tundmise oma armuõpetuse saladuste kohta annud? Miks tegi ta seda? Matt. 13, 10—13; Joh. 15, 16.

4. Missuguse küsimuse seadis kord Peetrus Kristusele, kui see tähendamissõnade läbi üingrite wastu rääkinud oli? Luka 12, 41. — 1. märkus.

5. Kuidas selgitas Kristus oma sulaste ülesannet? Mark. 13, 34.

6. Milleks kutsub Kristus meid eriti üles ja kui paljud inimesed peatsid seda üleskutset tähepanema? Mark. 13, 35—37.

7. Keda on Kristus koguduste ja seega kogu oma töö hää käekäigu eest erilisel wiisil wastutawaks teinud? Matt. 24, 45, esimene osa. — 2. märkus.

8. Missuguse küsimuse seadis Kristus pärast oma ülestõusmist Peetrusele ja missuguste kohuste peale juhtis ta tema tähepanu? Joh. 21, 15—17. 3. märkus.

9. Milleks peafsid Kristuse jüngrid maailmale olema ja kuidas peafsime Kristust oma elus ilmutama? Matt. 5, 13—16.

10. Misuguse talituse läbi selgitas Kristus ifegi kõige kõrgema sulase (teenri) seijukohta omas töös? Joh. 13, 13—17.

11. Misugustes oludes tuleb apostli sõnade järele tõelise Kristuse teenri ustawus ilmsiks? 2. Kor. 6, 4—10.

12. Misugust nõu annab Peetrus oma elu lõpul koguduste wanemaile ja kellelt nõuab Issand esimeses joones aruandmist tema wara õige walitsemise kohta? 1. Peetr. 5, 1—4; 1. Kor. 4, 1—2.

Märkused:

1. Õnnistegija soov oli, et tema jüngrid oma wastutust ning selle ja tulewase elu otstarbet mõistaksid.

2. Kõige suurem wastutus on perekonnapeade ja tööjuhtide õlgadele pandud; kui nad niisugused on, kui nad olema peawad, truupid, pühad ja õiged eeskujud, siis järgnewad hinged, kes nende hooke usaldatud, nende jälgedes, sest ainult seda, mis meil endil on, wõime teistele anda. Perekonna ja koguduse hääkäekäik ei seisa mitte selles, et tõde ilusates sõnades kuulutada, waid selles, kuidas meie tõde läbi elame. Neile on taewa tundmise wõti antud. Just selles laitis Issand wariserifi, kuna ta ütles: „Häda teile, wariserid ja kirjatundjad! Sest teie olete tundmise wõtme ära wõtnud; ise ei ole teie sisse läinud, ja keelate neid ära, kes sisse lähewad.“ Luka 11, 52.

3. Kristus räägib Peetrusele ainult teenistuse ühest tingimusest: „Kas armastad ja mind?“ Armastus on otjustaw nõudmine. Kui Peetrusel ka kõik teised omadused oleksid, ei wõiks ta ilma armastuseta Kristuse wastu Jumala karja ustaw karjane mitte olla.

Rõige tähtsuse juures, mis teadmistel, hää l taht-
misel, kõneosawusel, südidusel jne. selle hää töö kohta
ka on, on ühe Kristuse sulase tööle, kellel Kristuse
armastust südamel ei ole, halb edu määratud, ehk töö
hukka mõistetud.

„Apostlite teod,“ Iht. 418.

2. Lektšioon. — Sängamispäewal, 13. oktoob. 1928.

Isikline usupuhastus. Keelepatt.

R ü s i m u s e d :

1. Mille läbi ilmutab end isiklik usupuhastus
Jumala laste elus? Ew. 4, 29; Laul 34, 12—15.

2. Mis ütleb meile Kristus selle kohta? Matt. 12,
36—37.

3. Milles nägi Jakobus inimese täielikkust?
Jak. 3, 1—2.

4. Kuidas nimetab Jakobus edasi keelt, ja mis
määrab ehk teeb inimese ihu nii väga roojaseks?
Jak. 3, 5. 6.

5. Misjuguist pilti tarwitab apostel, et näidata,
et inimene kõige pealt oma keelt taltsutama peaks?
Jak. 3, 3—4. Kas on võimalik keele üle walitseda?
1. Moosj. 4, 7; Wil. 4, 13.

6. Milles seisab see põhjus, et inimesed oma keele
üle walitseda ei suuda? Joh. 15, 5.

7. Kuidas õpetab Jumal Saaweti läbi keelt
taltsutama? Laul 39, 1—3.

8. Mis ütleb Isjand nende kohta, kes oma lige-
mise peale keelt peksawad? Laul 101, 5. 1. märkus.

9. Misjuguused suured otsused seisawad keele wõi-
muses? Sp. j. 18, 21.

10. Mis on suure Jumala perekonna iga liikme
kohus? Kal. 6, 1—5. 2. märkus.

11. Kuidas märgib tark Salomon salalisku ja mida peaks tegema, et targalt talitada? Öp. f. 10,18—19.

12. Misjuguised on nende aruannete järele faks fuurt ülekohut? Öp. f. 17, 4.

13. Misjuguist teed peaksid Jumala lapsed see-päraft ifka walima? Matt. 18, 15—18.

M ä r k u s e d :

1. Mõned on enesearmastusega täidetud (eneseft fisse wõetud). On olemas küll mõningaid wähefeid, kes enese arwamise järele õieti talitawad; iga talitust aga, mida teised korda jaadawad, kahtlustawad ja laidawad nad. Ei peaks mitte lubatama, et koguduse hää käekäif farnaste ifikute läbi hädaohtu satuks. Iga ükfit peaks seda oma kohuseks pidama, et walju piibli põhimõtete harjutamise läbi püha Jumala palge ees ifiklise, waimuliku täielikuks faamise järele püüda, et seega koguduse kõlblife feisu tõstmiseks kaasa aidata. „Sun. kog. 2,“ lhf. 142.

2. Jumal nõuab iga ühelt kristolafelt, et t-, ni-faugelt kui see tema wõimuses feifab, oma wendadest ja õdedest iga mõju eemal hoiaks, mis ka ainult wäga wähe põhjust annaks neid lahutada ehk endi wähe-korraft Jumala töö wastu selle aja jaoks ära pöörata. Ta ei peaks oma tähelpanu mitte ainult oma enese waimliffe edu peale juhtima, waid ka üht koormat nende hingede eest ilmutama, kelledega ta mingifugufes wahekorras feifab. Sun. kog. 2, lhf. 141.

Soidke oma keelt iga halwa sõna eest!

Ilkline ufupuhastus.

(Tärg.)

Tõeline pattude tunnistamine.

R ü s i m u s e d :

1. Mille järele peaks iga Kristuse järelkäija püüdma ja miispäraft? Matt. 5, 48. 1. märkus.

2. Mis oli apostel Pauluse töö ainus eesmärk? Wil. 3, 12—14.

3. Mille eest hoidis ta eriti? 1. Kor. 9, 26. 27.

4. Mis pidi ta hüüdma, kui ta end waatles? Roma 7, 24.

5. Misfugust ülesannet püüdis ta igalpool ja kõigi hingede juures täita? Kol. 1, 28.

6. Milles oli Paulus oma enese elu tähelepanes, kindel? Kelle peale lootis ta kogu oma elukäigul? Rom. 7, 18; 2. Tim. 4, 7—8.

7. Mis peaks sündima, kui meie oma pattu tunnud oleme? Laul 51, 1—10; Jak. 5, 16. 2. märkus.

8. Kes leiab armu Jumala juures? õp. s. 28, 13. 3. märkus.

9. Misfugune on mitte otsekohese inimese seisukoht oma pattude tunnistamises? 1. Moos. 3, 12—14.

10. Kes on weel enam sarnasele seisukohale asunud ja miks? 2. Moos. 32, 21—24; 1. Sam. 15, 14—15. 4. märkus.

11. Misfuguses hädaohus wiibiwad paljud inimesed kui nad oma pattuşi tunnistama peawad? Jos. 7, 1—23.

12. Millal ainult on inimesed tahtlikud oma pattuşi tunnistama, ja miks ei leidnud Judas andeksandmist? Matt. 27, 3—5. 5. märkus.

1. „Ma nägin, et paljud selle nii tarwiliku ette-
walmistuse hooletusse jätsid ja „jahutamise“ aja ja
„hilise wihma“ peale waatasid, mis neid kõlbawaks
pidi tegema Issanda päewal seisma ja tema palge ees
elama. Oh kui paljuid nägin ma wiletsuse ajal ilma
faitseta! Nad olid tarwisminewa ettewalmistuse hoo-
letusse jätnud, sellepärast ei wõinud nemad mitte saada
kosutust, mida kõik peawad saama, et neid kõlbulisteks
teha püha Jumala palge ees elama. Reed, kes ei
taha endid mitte prohwetitest noomida lasta ja endi
hingesid terwe tõe kuuldawõtmises pühitseda ei lase ja
kes usuwad, et nende seisuford palju parem on, kui see
tõepoolest on, saawad nuhtluste langemise aja tulemisel
nägema, et neid oli tarwis tahuda ja walmistada
hoone jaoks . . . Ma nägin, et ükski kosutusest osa
saada ei wõi, kes mitte wõitu ei saa iga patu, uhkuse,
isemeele, maailma armastuse ja iga ülekohtuse sõna ja
iga ülekohtuse teo üle.

„Rog. ja näg.“ Iht. 55.

2. Patu tunnistus, olgu see nüüd awalik wõi
erandine, peaks ilma sunduseta, awalikult ja wabalt
sündima, aga mitte fergemeelsel ega muretul wiisil.
Seda ei peaks wälja pressima sellest, kes weel mitte
oma süü õige tundmisele jõudnud, ja patu hirmsa
loomuse ja mõju kohta täie arusaamisele tulnud ei ole.
Kui see tunnistus meie südamest tuleb, siis leiab see
teed Jumala armuaujärje juure. Paulja ütleb: „Je-
hoowa on ligi neile, kes rõhutatud südamest, ja peastab
neid, kes rusuks peksetud waimust.“ Paul 34, 19. |

„See Kristuse juure“ I. 51.

3. Patutunnistus ilma tõelise kahetsuse ja paran-
damiseta ei ole Jumala meelepärast. Terwe meie elu
peab teistsuguseks muutuma; kõik mis Jumalale mitte
meelepärane, peab sellest kõrwaldatama. See on tõelise
patukahetsuse resultaat (lõpujärelendus). Meie kohuseid

saab meile järgmistes sõnades selgelt ja arusaadavalt filme ette seatud: „Peske endid, puhastage endid, saatke oma kurjad teod mu silma eest ära, seiske kurja tegemast. Oppige head tegema, nõudke, mis kohus; saatke üleannetumad õige teele; mõistke kohut waeste lastele; seletage lesknaste asjad ära.“ (Jes. 1, 16—17).
„Tee Kristuse juure,“ l. 52.

4. Aron oli oma wenna asetäitja. Tema patt seisis selles, et ta kritilisel filmapilgul mitte otustaw ei olnud. Ta oli järele annud, et rahwa soowi täita, mille läbi ta ise rahwa ebajumalateenistusele wiis.

Pileam oli kord Jumala prohwet, aga ahnus oli teda niikaugelt pimestanud, et ta enam mingit wahet Jumala ja Palaki nõudmiste wahel teha ei suutnud. Kui ingel wiimast korda ilmus, et teda hädaohu eest tagasi hoida, ütles Pileam tema wastu: „Ma olen pattu teinud, sest ma ei ole mitte teadnud, et sa mul tee peal ees seisid.“ Tema kahetsus seisis selles, et temal kahju oli, et ta ingli poolt takistatud sai. Oleks ta seda teadnud, siis oleks ta enesele teise tee otsinud. Ka tänapäew on olemas paljuid, kes sama teed lähewad, kuna nad oma pattusid wabandawad. Mõned seepärast, et nad oma ametit ja oma ülewalpidamist kindlustada tahawad.

5. Kui Juudas Iskariot oma Isfanda ja õpetaja äraannud oli hüüdis ta: „Ma olen pattu teinud, et ma olen waga were ära annud.“

Tema patutunnistus sai tema süüdtundwalt hingelt hukkamõistmise hirmsa teadmise läbi meeletuletades kohtupäewa wälja sunnitud. Tema patu tagajärjed täitsid teda hirmuga, siiski sügawast kurbusest, murtud südamest selle pärast, et ta süüta Jumala Poja äraannud, et ta Israeli Püha ärasalrganud oli, ei näe meie midagi.
„Tee Kristuse juure,“ l. 31—32.

Isiklikline ufupuhastus.

(Järg.)

Usk ja selle saladus.

Rütmused:

1. Mis tähendus on usul? Ebr. 11, 1.
2. Mille peale põhjeneb tõeline usk? 1. Moos. 3, 15.
3. Mis on tõelise usu järelendus? Roma 5, 2. 5; 8, 24.
4. Kui kaua kestab usk ja mis ainult jääb igaweste? 1. Kor. 13, 8. 13.
5. Mis on tõelise usu resultaat, ja mis peavad need tegema, kes seda omavad? 1. Joh. 5, 4; Ebr. 11, 4. 6.
6. Milles seisab põhjus selleks, et paljud inimesed tänapäew mingit wahet tõe ja effituse wahel ei tee? Jak. 1, 5—8.
7. Mis suguse wäite toob apostel Jakobus selleks, et tõendada, et usk üksinda õndsaks ei tee? Jak. 2, 19—22.
8. Mida käskis Paulus noort Timoteust alal hoida? 1. Tim. 1, 18—19. 1. märkus.
9. Mille läbi on mõne hinge usulaew hukka läinud? 1. Tim. 1, 19—20. 2. märkus.
10. Mis sugused faks asja oli Paulus alati silme ees hoidnud? Apt. 24, 14—16.

Märkused:

1. Kui kõik need, kes Issanda peatsset jälletulemist ootawad, endid puhtast südametunnistusest juhtida lasewad ja selle häält mõistma õpiwad ja sellele kõigis sõnakuulelikud olla tahaksid, siis ei leitaks koguduses ihtegi, kes poole südamega Jumalat teenida püüaks.

Jumal tahab ainult niisuguseid mehi, kes püha Waimu kontrolli all tõde läbi elavad, siis oleks waenlane wõidetud ja Jumala tõutused meis täidetud.

2. Niipea kui patt moraalse arusaamise surmanud on ei tunne ka patune mitte enam oma iseloomuwigu, ta ei näe mitte oma tehtud pattude hirmsaid tagajärgi. Tema pattutunnistused ei ole mitte kohtlased ega tõsi-
sed. Iga patu jaoks leiab ta wabandust; ta püüab alati süüid teatud juhtumiste peale lükata, ilma milledeta ta nii talitanud ei oleks.

„See Kristuse juure“ Iht. 52—53.

5. Lektioon. — Sõngamispäewal, 3. nowembril

Isikline ufupuhastus.

(Järg.)

Kaswamine armus, tarkuses ja wäes.

Küsimused:

1. Mis suguses kahes punktis laitis Kristus wari-
feerisi, kui nad mitmesuguste küsimustega tema juure
tulid? Matt. 22, 29.

2. Mis pidi Paulus tunnistama, kui ta ümber
pööras ja milleks oli temale armuõpetus? Wil. 3, 5—8;
Roma 1, 16.

3. Mis on öeldud Õnnistegija kohta ja kellega ei
wõi teda wõrrelda? Joh. 7, 46; Mat 28—29.

4. Mis otstarbeks oli Kristus temale antud jõudu
tawitanud? Luka 8, 43—46. 1. märkus.

5. Milleks kutsub meid kivi üles ja millega on
meil wõitlemist? Ew. 6, 10—13.

6. Millega püüawad paljud niinimetatud kristla-
sed endid wabandada? Roma 7, 15—16.

7. Miks ei saa nad mitte wõitu patu ega kõigi kiusatuste üle? Joh. 15, 5, I. osa; Wil. 2. 3—4; 1. Tesfal. 5, 17.

8. Mis tegi Kristus sagedaste, kui ta oma päewatöö lõpetanud oli? Mis peaksid eriti tema käsjalad tegema? Matt. 14, 23; Lufa 5, 16. 2. märkus.

9. Mida peawad need omama, kes Issanda wastu wõtnud on? Joh. 1, 12.

10. Mis peawad need, kes Kristuse sees on, õppinud olema? Millega peaksid end ehitama, mida oma peale wõtma?

11. Mis on pea põhimõtted, milledes meie iseloom kaswama ja harjuma peaks? 2. Peetr. 1, 5—9; 2. Kor. 13, 5.

12. Mida ei peaks ükski meist hooletusse jätma? Kol. 3, 14—16.

Märkused:

1. Kristusest seisab kirjutatud, et temast wägi wälja läks. Kes tema sisse uskus, selle haigused said parandatud; walud said wähen datud ja kurwastud südmed rõömuga täidetud.

Seda Kristuses walitsewat jõudu tarwitas ta alati oma austamiseks ja ülistamiseks. Weretõbise naise terweksegemise juures oli selle awalikul tunnistamisel Jumala nime auks suur tähtsus ja mõju. Ka meile on see jõuallikas tarwitamiseks lahti. Ka meil on eesõigus selle peale, jeda wäge kasutada oma pattude wõitmiseks ja Jumala teenimiseks.

2 Kristusel oli wiisiks sagedaste mõne üksikuse kohta minna, et palwe läbi uut jõudu koguda ja end ette walmistada oma suure wõitluse wastu. Ta on selles meile suurimaks eeskujuks ja Jumala lapsed, eriti kogudused peaksid sagedaste kokkutulema, et Issandat palwes otsida ja end kinnitada läbikatsumise päewa wastu. Kes palwetunnid hooletusse jätab, ehk neid pealiskaudselt hindab, ei wõi tormides, mis Jumala

rahwa peale tulema saavad, mitte kindlalt seisma jääda. Palwe on jõu allikas ja selle läbi võime meie Jehoowa käsiwart liigutada, et Ta seda ikka ja igal juhusel meie abiks ilmutaks.

6. Lektsoon. — Hingamispäeval. 10. nov. 1928.

Isikline ufupuhastus.

(Järg.)

Olge ustavad selles, mis teie tegema peate.

Rüsimused:

1. Mida nõuab Jumal iga hinge käest oma rahwa seas? Mita 6, 8; 2. Moos. 23, 12. 13.

2. Millest ei pea meie kiitlema? Kellest aga peaks meie kiitlemine olema? Jer. 9, 23—24; Kal. 6, 14.

3. Misfugused tähtsad manitsused annab apostel kogudustele Roomas ja ebrealastele? Roma 12, 9—13; Ebr 12, 12—14.

4. Misfugused kaks tõepunkti ilmutavad meie isiklises elus meie ustavust Jumala vastu? 2. Moos. 31, 14; Mal. 3, 7. 8. 1. märkus.

5. Misfuguse prohvetikuulutuse annab prohvet Jesaja Jumala rahwa ülejäänute erilise töö kohta? Jes. 58, 12.

6. Mis peaks tema rahwa poolt sel ajal eriti reformeeritud saama? Jes. 58, 13. 2. märkus.

7 Misfuguseid eelwalmistusi peame meie, eriti iga perekond, reedel tegema? Mis peaks hingamispäewa hommikul aset leidma? Kus ei peaks meie kallid hingamispäewa tunnid ära viitma? Milleks peaks hingamispäew meile olema? 2. Moos. 16, 23; Jes. 56, 2; Paul 118, 24. 3. märkus.

8. Misjugustel täitmata jäänud kohustel on Jumala needmine järeldufeks? Mis peafime seepärast tegema, et Jumalast õnnistatud saada? Mal. 3, 9—10. 4. märkus.

9. Misjuguſe hädaohu eest hoiatatakse meid iſe- äranis? Lufa 21, 34; 1. Tim. 6. 10—11.

10. Misjuguſe patu eest hoiatatakse meid Matt. 6, 19—24? Mis ſaab ſelle järeldufeks olema, kui üks hing end ſelleſt patuſt wabaks ei tee? 1. Tim. 6, 9.

11. Millega peafime kõiſ rahul olema? 1. Tim. 6, 6—8.

12. Mille pärast peafime igapäew palwetama? Paul 139, 24; 143, 10.

Märkufed:

1. „Kõiſ künnes . . . on Jehoowa päralt.“ Siin tuleb ſama laufe tarwitufele kui hingamispäewa käſus. „Aga ſeitsmes päew on hingamispäew Jehoowale ſinu Jumalale“. Jumal hoidis enefeſe ühe kindlakſtehtud oſa inimeſe ajaſt ja wahenditeſt, ja ükski inimene ei wõinud, pattu tegemata ühte ehk teiſt oma enefe huwi- deks tarwitada.

Iſraeli päewil tarwitati künneſt ja andeid jumala- teeniſtufe määrufe ja korraldufe ülewalpidamiſeks. Peaks Jumala rahwas neil päewil wähem andma? Kriſtufeſt mahajäetud põhimõte kõlab, et meie Juma- lale andeid tooma peaks juhteliſelt walguſe ja eesõigufe- tele, mida meie maitſeme. „Kellele palju on antud, ſelleſt nõutakse palju.“

„Patr. u Proph.“, Iſh. 531. 533.

2. Hingamispäewa küſimus ſaab wiimses ſuures ſõjas, milleſt terve inimiſugu oſawõtma ſaab, peapunktiſ olema. Inimeſed on ſaatana põhimõtteid kõrgemalt hindanud kui neid mis taewas maſwad. Nad on wõlſtitud hingamispäewa waſtu wõtnud, mida ſaatan oma wõimu märgina üleſſeadnud on. Aga Jumal

on oma kuningliku määrusele oma pitseri peale waju-
tanud. Mõlemad hingamispäewaseadlused kannawad
oma algataja nime, kindlat tundemärki, mis mõlemi
wõimu märgib. See on meie ülesanne, inimestele
seda selgeks teha. Meie peame neile näitama, et see
oluliselt tähtis on, kas meie Jumala wõi mäsulise
riigi tundemärki kanname; sest nad tunnistawad end
selle riigi alamaks, kelle märki nad kannawad. Jumal
on meid kutsunud, et meie tema mahatallatud hinga-
mispäewa lipu üles tõstma peame. Kui tähtis on see-
pärast, et meie õiget eeskju hingamispäewa tähele-
panemises anname.“ Tun. kog. I., l. 195.

3. Reedel lõpetatagu kõik ettewalmistused hinga-
mispäewaks, waadatagu järele, et kõik riided walmis
pandud ja söögid keedetud, saapad puhastud ja ihu
pestud on. Seda kõik on võimalik harjutuse teel
juhtnõõrina läbiwiiä. Hingamispäewa ei peaks tarwi-
tatama riiete kohendamiseks, söökide walmistamiseks,
lõbude kaasategemiseks ehk äriasjade ajamiseks. Enne
päikse loojaminekut peab kõik ilmalikud tööd, ilmalikud
ajalehed ja raamatud kõrwale pandama. Teie wane-
mad selgitage oma lastele oma talituswiisi ja selle
otstarbet ja laske neid osa wõtta ettewalmistustest, et
hingamispäewa kooskõlas käsuga pühitseda.

Ma annan sulle nõu, minu wend, minu õde:
„Mõttele hingamispäewa peale, et sa seda pühitsed.“
Tahate, teie, et lapsed hingamispäewa käsu järele pea-
wad, siis peate neid käsu ja eeskju läbi õpetama.
Eiidames sügawale juurdunud tõde ei wõi kunagi täie-
likult wälja kistud saada; seda wõib küll tumestada,
aga mitte häwitada. Lapsepõlwes saadud muljed tule-
wad hilisematel aastatel ilmsiks. Olukorrad wõiwad
waele tulla, mis lapsi wanematest ja nende kodust
lahutawad, aga eluaeg saawad neile õpetused, mis
neile lapsepõlwes ja nooruses osaks said, õnnistuseks
olema.

4. Igasugune pillamine peaks meie elust kaduma, sest et aeg, mil meie veel töötada võime, on lühike. Endi ümber näeme meie puudust ja häda, terwed perekonnad vajavad toidust, väikesed kiskuvad leiva järele. Waeste majades puuduvad sagedaste tarwilik sissead ja woodid. Paljud elavad madalates onnides, millel igasugune mõnusus puudub. Waeste kiskumine tõuseb taewani üles, Jumal näeb ja kuuleb seda. Aga paljud ülistawad iseendid. Kuna nende kaasinimesed waesed ja nälgas on ja puudust kannatavad, kulutavad nad palju rikkaliku toidu peale ja sööwad rohkem kui nad vajavad. Misugust aruannet peawad inimesed ferd Jumala wahendite omakasupüüdliku tarwitamise eest andma.

Kes ettewalmistusi põlgab, mida Jumal waeste heaks teinud on, leiab ferd, et ta mitte ainult oma kaasinimesi, waid ka Jumalat rööwinud ja tema warandust warastanud on.

7. Lektsoon. — Singamispäewal, 17. now. 1928.

Ufupuhastus perekondas.

Vanemate seisukoht perekondas.

K ü s i m u s e d :

1. Misuguse seisukoha sai inimene loomisel? Paul 8. 4—9; 1. Moos. 1. 26—28.

2. Misugused on mõlemad seadlused, mis juba Paradiisis seatud ja õnnistatud said? 1. Moos. 1. 28; 2, 1—3.

3. Kui kitsalt olid meie esimesed wanemad üksteisega seotud? 1. Moos. 2, 22—24; Ewes. 5, 31. 1. märkus.

4. Kuhu pani Jumal esimese inimpaari, ja kuidas kirjeldakse meile nende kodu? 1. Moos. 2, 8—10. Mis aga põhjustas patulangemine ja misugused järgmised järeldused tekkisid sellest? 1. Moos. 3, 16—19. 22—23.

5. Misugune seisukoht on mehel perekondas? Ew. 5, 23. 2. märkus.

6. Misuguseid manitsusi lasid apostlid naistele osaks saada? Ew. 5, 22; Kol. 3, 18; 1. Peetr. 3, 1—2. Millega peavad nad end ehtima ja misugune eeskuju antakse neile? Salmid 3—5.

7. Milleks manitsetakse mehi? Kol. 3, 19; 1. Peetr. 3, 7.

8. Misuguse üldise kogemuse annab Peetrus abieluinimestele? 1. Peetr. 3, 8. 9.

9. Misugune manitsus antakse wanematele nende laste kohta? Ew. 6, 4; Kol. 3, 21

10. Mis ütleb tark Salomon laste kasvatuse kohta üldiselt? P. s. 22, 6; 13, 24.

11. Misuguse käsu andis Jumal wanematele, 5. Moos. 6, 6—9. Misugune õnnistus hingab sellel käsul, kui meie seda ustawalt täidame? 5. Moos. 11, 19—25. 3. märkus.

12. Keda on eriti eeskujuks ette toodud? 1. Moos. 18, 17—19.

13. Misugune ilus eeskuju on Anna elust wane-
maile õpetuseks antud? 1. Sam. 1, 9—11. 26—28. 4.
märkus.

Märkused:

1. Ewa sai luust mis Adama küljest wõetud oli, loodud, mis näitab, et ta tema üle mitte kui pea walit-
sema ega Adam teda kui halwemat jalgega tallama
ei peaks; waid teda määrati, et ta palju enam temaga

ühewäärilijena tema kõrwal seisaks, et temast armastatud ja kaitstud saada. Kui üks osa mehest, luu tema luust ja liha tema lihast pidi ta tema teine Mina olema, mis näitab, misugune südamlik ühendus ja armastusriikas poolehoidmine selles suhtes olema peaks. „Patr. ja Proph.“ I. 35.

2. Iga perekonna liige waatab üles isa kui perekonna keskpunkti peale. Ingliskeelne tõlge husband (houseband) (majaside) näitab nii selgelt mida ta olema peaks. Ta on käsuandja ja ilmutab omas mehelikus olemises ka teisi wooruseid: energiat, ausust, otsekohesust ja tegelisi kasulikkust. Isa on ühes mõttes perekonna preester ja toob õhtu- ja hommikupalwed ohwriks Jumala altari, kuna naine ja lapsed temaga palwes ja tänufiitustes ühinewad. Niisuguses perekondas elab Jeesus, ja tema elustawa mõju järelduisel wõidakse wanemate rõõmu väljendusi keset üsna teistsuguseid, ülendawamaid sündmusi kuulda, kui nad ütlewad: „Waata, siin olen mina ja lapsed keda sa mulle oled annud.“

Selles koguduses on mehi kes mõtlewad, et nad teistele tõde õpetama peaksid, kuna nad oma enese perekondas kannatamatud, wigadeotsijad, kangekaelsed ja isemeelsed on. Niisugustele on tarwis, et keegi neid õpetaks, kuni nad oma enese perekondas kannatlikudeks jumalafartlikudeks meesteks saawad. Nemad peawad weel alles usu esimesi põhimõtteid õppima. Nad peaksid Jumalat kõige tõsidusega otsima; sest nad on oma perekondadele nuhtluseks olnud ja nagu häwitaja rahe, kelle mõju on olnud, et oma wendi alla rõhuda ja hukata. Need mehed ei ole mitte maja-isa nime wäärt sest nad ei ühenda perekonda mitte kristlikus armastuses, kaastundmuse ja jumalafartliku elu ja Kristuse sarnase iseloomu tõelise wäärtusega E. G. White.

3 Wanemad täidawad Jumala aset oma laste seas ja peawad Issandale sellest aru andma, kas nad neile Jumalast antud ülesande täitmiises truupid on

olnud. Wanemad, mõningad teist kaswatawad oma lapsi ainult selleks, et ärarikkuja ingli poolt maha löödud saada, kui nad kiiremas forras oma ülalpidamist ei muuda. Sumal ei wõi ülekohut mitte finni katta, isegi mitte laste juures. Ta ei wõi mitte taltfutamata lapsi wastu wõtta, lapsi, selle elu tujusi, kirgesi ilmutab. Ta ei wõi neid ka wiletsuse ajal mitte peasta. Kas tahate teie lubada, et teie lapsed teie hooletuse läbi kaduma lähewad? Kui teie mitte ustawad ei ole, saab nende weri teie peale tulema, kas ei ole teie enestegi peafemine kahtlane, kui teie laste weri teile süüiks arwatakse, lastelt, kes oleksid wõinud peasteiud saada, kui teie oma kohustust täitnud oleks, nagu seda wanemait nõutakse, kui teie õiglased olla tahate? Tun. 2 anne, lhf. 105.

4. Misfugune tasu sai Annale osaks. Ja misfugune julgustamine ustawusele on tema eeskuju. Iga le emale on hindamata wäärtuslised wõimalused, lõppemata kallid huwid usaldatud. Wäikene tegewuse piirfond ja mitte silmapaistwate (tühiste) kohuste täitmine, mida paljud naisterahwad raskeks ülesandeks peawad, saaksid suureks ja ülendawaks tööks peetud. See on ema eesõigus, oma mõju läbi maailmale õnnistuseks olla, ja selle ülesande täitmine walmistab tema enese südamele rõõmu. Ta wõib oma laste jalgele teed tasan dada, mis läbi päiksepaiste ja warju üles auliste kõrgustele wiib. Alga ainult siis kui ta oma enese elus Kristuse õpetustele järgneda püüab, wõib ema oota, oma laste iseloomu jumaliku eeskuju järele wormida.
„Patr. u. Proph.“ lhf. 579.

Ufupuhastus perekondas.

(Särg.)

Palwealtar perekondas.

R ü s i m u s e d:

1. Misjugune peaks kõige ülewam ja esimene teenistus Jumala rahwa seas igas perekondas olema? Jos. 24, 15. wiimane osa.

2. Mis ütleb kiri niisuguste perekondade kohta, kes Jumalat appi ei hüüa? Jer. 10, 25.

3. Kas peaks meil kindlaksmääratud palwetunnid perekondas olema? 1. märkus.

4. Misjugune manitsus antakse meile hommiku palwe kohta? Laul 5, 3—4. Misjugune manitsus lõuna ja õhtupalwe kohta? Laul 55, 18. 2. märkus.

5. Misjugu eeskuju oleme selles Tanielist saanud? Tan. 6, 6—10.

6. Kes oli Moosesel tema nooruses õpetajaks ja mis oli selle kaswatuse järelduks? 2. Moos. 2, 1—9. 3. märkus.

7. Milleks manitsetakse meid Kristuse enese läbi weel enam? Matt. 6, 5—6.

8. Nimeta pühast kirjast Jumala mehi, kes waike palwe läbi — palwe läbi kambrikeses — jõudu said, Jumalale truuwid olla?

Kirjuta nad siia!

9. Misugune Elia kogemus peaks meid palwele üles fihutama? Jak. 5. 15—18.

10. Misugused tähtsad põhimõtted walitsewad neis perekondades, kes Jumalat kõigis asjus appi hüüawad ja teda teeniwad? Kol. 3, 12. 18—21. 23.

11. Misuguse kitja ühenduse saab Elia kuulutus meie päiwil perekondas esile tooma? Mal. 3, 24.

M ä r k u s e d :

1. Igas perekondas peaks määratud ajal hommiku- kui ka õhtupalwed asetleidma. Kui kohane on wanematel oma lapsed wara hommikul enne einet oma ümber koguda ja taewast Ista tema kaitse eest jooksul tänada, ka tema abi, juhatus ja kaitset eelolewaks päewaks paluda. Ja kui õhtu tuleb, kui kohane on siis jällegi, et wanewad ja lapsed end weel kord Issanda palge ette koguwad, et teda läinud päewal saadud õnnistuste eest tänada!

„Sun. kog.“ 2. lht. 94.

2. Hommikul ja õhtul peaks isa, kui oma perekonna preester, tema enese ja oma laste poolt päewa jooksul tehtud patud Jumalale üles tunnistama. Kõik patud, mis tema teadmiseni jõudnud on, ja ka need, mis salajased ja warjul on, ja mida ainult Jumala film näinud on, peaksid üles tunnistatud saama. Nii-sugusel talituswiisil perekondas, kui need isast, ehk tema puudumisel emast, waljult lähi wiidud, saawad õnnistused järelduseks olema.

Ista, kes „maja sibe“ perekondas on, saab oma lapsi elawa usu läbi Jumala aujärjega ühendama. Oma enese wäesse kaheldes, haarab ta abitu hing Iesusest ja Kõigekõrgema wäest finni. Wennad, palwetage kodu endi perekondas õhtul ja hommikul; palwetage tõsiselt oma kambrikeses; ja kuna teie oma igapäewase töö juures olete, tõstke oma hinged palwes Jumala poole. Sel wiisil kõndis Enok Jumalaga.

E. G. W.

3. Moosest kaswatas ja õpetas tema ema, kuni ta kaksteist aastat wanaks sai. Nende aastate jooksul tema usklikust emast saadud õpetus pani aluse selle Jumala mehe wõrdlematu elukäigule. See wõimaldas temale, keset hiilgust ja ebajumalateenistust Warao kajas elada ja oma kaswatust kui riigimees saada, aga sealjuures siiski oma südames Kõigefõrgema usu pühad eeskirjad alal hoida. Misjugune suursugune eeskuju emadele.

9. Lektšioon. — Sõngamispäewal, 1. detsemb. 1928.

Ufupuhastus koguduses.

Kogudus ja tema kohused.

K ü s i m u s e d:

1. Mille peale peab iga kogudus ja iga frupe rajatud olema? Ew. 2, 20, 1. Kor. 3, 11. 1. märkus.

2. Misjugused on tõelise koguduse mõlemad tunn-demärgid? Jes. 8, 20; Jlm. 12, 17.

3. Kelleks pidi kogudus Kristust tunnistama? Kol. 1, 18. 2. märkus.

4. Kuidas walgustab apostel Paulus koguduse organisatsiooni? 1. Kor. 12, 12—14. 25.

5. Misjugune waim peaks koguduses leida olema? 1. Kor. 12, 15—21.

6. Kuidas kirjeldab apostel koguduse täielikku organisatsiooni? 1. Kor. 12, 28.

7. Mis nõuab Issand oma teenritelt, keda ta mitmesuguste annetega ehitanud on? Roma 12, 7. 8. 3. märkus.

8. Milleks on organisatsioon tingimata tarwiline? Ew. 4, 11—13; 1. Kor. 5, 13.

9. Kes peaks hingedele korra suhtes eriti eeskujuks olema? 2. Tessal. 3, 7.

10. Missuguseid manitsusi õpetajate kohta koguduses annab apostel iga koguduse liikmele? Ebr. 13,7.17.

11. Missuguse seisukoha peaks iga koguduseliige jutlustajate suhtes võtma? 1. Tessal. 5, 12—13.

12. Missuguse erilise manitsuse andis apostel peaaegu kõigi kogudustele tol ajal? Wil. 3, 1—2. 17—19; 2. Kor. 11, 13. 14; Roma 16, 17—18.

Märkused:

1. „Ja käsüõpetuse ja tunnistuse järele,“ see on iga tõelise koguduse põhialus. Inimese Looja, käsüandja seletab, et tema plaan mitte ei ole käsüü kõrwale heita, waid et looduses kõik, kõige wäiksemast tolmu kibemekesest päikese kiires kuni maailmadeni seal ülewel on alluw tema käsüle ja sõnakuulmisest selle käsü wastu oleneb loomuliku maailma lord ja kooskõla . . . Inglite üle walitsetakse tema põhimõtete järele, ja et maa taewaga kooskõlas oleks, peab ka inimene jumalikkude korralduste ja käsüdele sõnakuulelik olema.

„Mõtted õndsaksitumise mäelt,“ Iht. 66.

2. Sed-wennad, nüüd ei ole mitte aeg kaebamiste ega julgusekaotamiseks, mingit aega, et kahtlust ja uskmatusit eneses pidada. Kristus ei ole mitte enam Õnnistegija, kes Joosepi uudes haudas, mis suure kiwiga kinnipandud ja Rooma pitsferiga pitsferitud on. Meil on nüüd ülestõusnud Õnnistegija. Ta on kuningas, taewa sõjawäehulkade Issand; ta istub keerubite wahel; ja keset sõda ja rahwasterahutust kaitses ta weel täna oma rahwast. Tema, kes taewas walitseb, on mei Õnnistegija. Ta mõõdab iga wiletsust; walwab tuleahju, milles iga hing peab proowitud saama. Kui kuningate kindlused kukutud, kui Jumala wiha

nooled tema waenlaste südameid läbi pistma saavad, siis saab tema rahwas tema kätes warjul olema.

3. Jutlustajad peawad korraarmastajad olema ja iseendi üle walitsema, siis wõiwad nad ka Jumala kogudust edukalt juhtida ja seda õpetada, hästi wäljaõpetatud sõdurite jalga sarnaselt kooskõlaliliselt koos töötama. On kaswatus ja kord eduks lahinguwäljal tarwilikud, siis on nad wõitluses, milles meie oleme, seda tarwilisemad, kuiwõrd suurema wäärtuse ja ülewama iseloomuga meie wõidetaw eesmärk on sellest, mille eest wastased wäed lahinguwäljal wõitlewad. Selles wõitluses, millest meil osa on, seisawad igawesed huwid kaalu peal.

10. Lektsoon. — Sõngamispäewal, 8. detsemb. 1928

Usupuhastus koguduses.

Järg.

Püha Waim — Jumala rahva eriline wägi.

R ü s i m u s e d :

1. Millega wõrreldakse piiblis Jumala kogudust? Sak. 4, 2; Jlm. 1, 12.

2. Mida peaks iga kogudus omama? Sak. 4, 2; Matt. 25, 1.

3. Mis tähendab õli ja mis on need kaks õlipuu oksa? Sak. 4, 11—14. 1. märkus.

4. Mida on Isjand esimese ja wiimase kogudusele iseäranis töötanud? Joel 2, 23; Joh. 14, 26. 2. märkus.

5. Mis on Jumala kogudusele tingimata tarwis, ja mis hoiab seda Jumala õnnistust ikka weel tagasi? Joh. 6, 63; Jes. 59, 1—8. 3. märkus.

6. Mida peame meie tegema, enne kui me Jumala waimu wastu wõtta wõime? Apt. 2, 37—39. Mis on püha waimu töö eriti? Joh. 16, 8—13.

7. Mis oli püha Waimu väljawalamise järeldus esimeses foguduses? Apt. 5, 12—16; 2, 47; 4, 33; 5, 42.

8. Kuidas kujutasid jüngrid pärast Jeesuse ülestõusmist ikka weel Kristuse riiki omale ette ja missuguse käsu andis neile Õnnistegija? Apt. 1, 6—8.

9. Mis tegid Kristuse jüngrid, kui nad kindla teadmisele jõudsid, et nad mitte oma „wäe ega rammuga“ seda tööd korda saata ei wõi? Apt. 1, 13 esimene osa ja salm 14.

10. Kes ainult on tõelised Jumala lapsed? Rooma 8, 14. 9.

11. Kus wiibis Jumala waim nägemises, mida Esfiel sai? Es. 1, 20.

12. Kus saawad tähed ja imetähed, mis püha Waimu läbi sündima peawad, end iseäranis ilmutama? Matt. 10, 6—8; Apt. 13, 1—5.

M ä r k u s e d :

1. Oli on püha Waimu wõrdlustuju. Sel wiisil esitatakse waimu Sakaria prohwetikuulutuses . . .

Rahest kuldsest õlipuust woolas kullakarwa õli läbi kuldputkede küünlajala kuld kausidesse, ja sealt woolas see kuld lampidesse, missugused pühapaika walgustasid. Nii saab ka pühade olewuste kaudu, kes Jumala läheduses wiibiwad, tema waimu inimlikkudele tööriistadele jagatud, kes tema teenistusele pühendatud on. Nende kahe wõitute ühesandeks on Jumala rahwale seda armu jagada, mis tema sõna meie jalale lambiks ja walguseks meie jalgte peale teha wõib. „See ei pea mitte wäe ega rammu läbi, waid minu waimu läbi sündima.“

„Christi Gleichnisse,“ S. 408.

2. Just kõige tähtsamad töötused on enamasti hooletusse jäetud. Oh, millal paneb end wahimees walmis? Ilma püha Waimu wäeta ei saa kõige paremad plaanid, kõige paremad otsused mitte rohkem wäärt olema, kui see paber, millele nad kirjutatud said.

See wägi aga ei saa meie püüdmisi Jumala töös mitte hingestama, niikaua kui see end meie isiklises elus alaliselt ei ilmuta. Minus tee selleks, et terve kogudus püha Waimuga kroonitud saaks, on see, et iga üksik liige omas isiklises elus end sellest juhtida lasseb.

3. Et kogudus püha Waimu wäge tänini saanud ei ole, tuleb seda mõningate südametes elutsewa mitte-otsekohesuse, auahnuse ja kõigi liikmete tegewuseta oleku arwele kirjutada.

Üks kogudus wõib tõe põhimõtteid kuulutada ja kõigis põhimõtetes teistest kogudustest üle olla, aga kui tema teod waimu wäest juhitud ei saa, on kõik töö ja waew asjata, sest „liha ei kõlba kuhugi, aga waim on see, kes elawaks teeb.“

11. Lektioon. — Sõngamispäewal, 15. detsemb. 1928

Usupuhastus koguduses.

(Järg.)

Elimene ja wiimane kogudus — maailma walgus.

R ü s i m u s e d :

1. Keda esitab koguduse ingel? Ilmut. 2, 1—3. Mis sugune wastutus on tal? Esek. 33; 1—9. 1.märkus.

2. Mida peab ustaw sulane teadma ja kust peaks teda leitama, kui tema isand tuleb? Luka 12, 42; Mark. 13, 35—36.

3. Oli esimese koguduse wägi tema teoorias wõi tegelises kristlikus töötamises warjul? Apt. 2, 44—45; 4, 32—37.

4. Missuguse kuulutuse andis Issand oma lastele ja mis otstarbeks? Luka 12, 33—36.

5. Mis oli esimeses koguduses täielise äraandmise järeldus? Apt. 4, 29—31; 8, 1. 19—21.

6. Mida öeldakse Makedonia koguduste usklikkude kohta? 1, Tessal. 1, 6—8.

7. Kuidas mõjusid wiletsused koguduste peale seal maal? 2. Kor. 8, 1—2. Kuidas toetasid nad Jumala tööd ja mis oli selle ohwimeelsuse põhjuseks? Salmid 3—8.

8. Mis on wiimase koguduse kohta ette kuulutatud? Mika 4, 1. Millal alles saab maad walgustatud? Jes. 58, 1—11. 2. märkus.

9. Mis peab teelt kõrwaldatud saama? Jes. 62, 10.

10. Milleks kutsub prohwet lõpuaja kogudust üles? Jes. 52, 1—2. Millal alles saab Jumala töö lõpule jõudma? Jes. 60, 1. 3. märkus.

11. Mis on see walgus, mis maad walgustama saab? Jlm. 18, 1—2.

M ä r k u s e d :

1. Kristuse teenrid on nende hoole alla usaldatud inimeste waimulikud hoidjad. Nende töö sarnaneb wahimeeste omale. Kõigil aegadel said sagedaste wahid linnamüüridele seatud, kus nad oma kasulikudelt seisukohtadelt tähtsaid punkte tählepanna ja waenlase lähenemist teatada wõisid. Nende kohusetruudusest olenes linna julgeolek ära. Rindlakstehitud wahiaegadel pidid nad üksteist hüüdma, et märku anda, et nad kõik walwel olid ja et kellegile midagi õnnetust juhtunud ei olnud.

Iga teenri kohta on maksew Issanda sõna: „Ja sina inimese poeg, ma olen sind wahimeheks pannud Israeli soo üle, et sa pead sõna minu suust kuulma ja neid manitsema minu poolest. Kui ma hõela wastu ütlen: Sa, hõel, pead surma surema; ja sina ei räägi mitte, et sa hõelat wõtaksid manitseda, et ta pööraks oma tee pealt; siis peab hõel oma ülekohtu pärast surema, aga tema werd tahan ma sinu käest küsida. Need prohwetid sõnad selgitawad tõrist wastutust, mis nende peal lasub, kes koguduse hoidjaks, Jumala salaasja majapidajaks seatud on.

2. Tänapäew ei ole kirik (kogudus) mitte ära lahutatud, äraeraldatud rahwas, kui sel ajal, mil tagakuulamise tuli nende wastu üles leegitses. Kuidas on kuld nii wäga mustaks, ja pühas kuld nii inetuks saanud! Ma nägin, et kui kirik alati oma püha ja eraldatud iseloomu alal oleks hoidnud, siis wiibiks püha waimu wägi, mis jüngeritele osaks sai, weel tänapäew tema juures. Saiged saaksid terweks tehtud, kuradid sõideldud ja wäijaaetud; ta oleks tugew ja hirmuiks oma waenlastele. „Kog. ja näg.“, lht. 184.

3, Jumala rahwas peab end terwelt Jumalale ära andma. Kui Jumala waim rahwa üle walitseb ja kui igauks isiklikult jõupingutusi teeb, siis saab kogudus Kristuse wäge ilmutama. Siis saawad paljud töölised, nagu see ettekuulutatud hiilgawate nägudega paigast paika ruttama, et wiimast hoiatust kuulutada. Siis saab püha waim iga üksikus hinges aset wõtma ja nad saawad oma anded apostlite jalge ette panema, et Jumala töö warsti ja kiiresti wõiks lõpetud saada. Kas ei ole see aeg mitte täna kätte jõudnud? Kas ei peaks meie end mitte tema teenistusse andma? C. G. White.

12. Leksioon. — Sõngamispäewal, 22. det. 1928.

Üldine ettekuulutatud usupuhas- tus Jumala rahwa seas.

R ü s i m u s e d :

1. Milleks on meil Jumala rahwa kogemused minewikkus? 1. Kor. 10, 11.

2. Mida peame tähelepanema, kui me kõige effektiivse eest kaitsstud olla tahame? 2. Peetr. 1, 19.

3. Mida on Issand oma lastele tõutanud? Amos 3, 7.

4. Miks on Jumal seitseme koguduse saatust kirjeldanud? Ilm. 1, 1—3. 1. märkus.

6. Kelle poole esimeses joones on pööratud käituskirjades sisaldawate hoiatustega? Ilm. 3, 14.

6. Misjuguses seisukorras wiibib wiimane kogudus prohwetikuulutuse järele? Ilm. 3, 15. 16.

8. On ingel tahtlik tema poole pööratud manitsust wastu wõtma? Mis on tema wastus Jumala hoiatuste peale? Salm 17. esimene osa.

3. Milleks kutsub Issand oma kogudust üles? Misjugune aga on nende seast enamuse seisukoht? Jes. 22, 12—14. 2. märkus.

9. Mis saab selle järeldus olema neile, kes Jumala hoiatusele järgneda ei taha? Jes. 22, 19—21; Ilm. 3, 16.

Misjuguse seisukoha wõtab sulane — jutlustaja, juhataja jne. — kes Jumala manitsusi tähelepanna ei taha? Matt. 15, 14.

11. Miks ei ole Issand tänini weel mitte oma laste ärarapeastmiseks taewa pilwetes ilmunud? Teata neid põhjuseid.

12. Kuidas jutlustab prohvet Osea Jumala rahwa kangekaelsusest? Osea 8, 1—12. Mis on aga öeldud illejäänute kohta, kes teda teenisid? Jes. 62. 11—12.

Märkused:

1. Raamatu otstarbe. „Räidata oma sulastele, mis nobedaste pidi sündima.“ Tema sulased — kes need on? Kas saab seda kindlaks teha? Kelle kasuks anti Ilmutamise raamat? Sai ta mõningate eriliste isikute jaoks kirjutatud? Sai ta mõne erilise ajajärgu tarwis kirjutatud? Ei, ta on kirjutatud terve kogudusele läbi kõigi ajajärgude, nii kaua kui mõni neist siin antud ettekuulutatud sündmustest weel mitte täide läinud ei ole. See on kõigi neile kirjutatud, kel aga eesõigus on seda nimetust „tema sulased“ kanda, üks kõik millal ja kus nad elavad.

„Uriah Smith“ Iht. 340.

2. Pea saab Jumala rahwas ägedate läbikatsumiste läbi proowi peale pandud ja suurem osa neist, kes nüüd ustavad ja õiged olema näivad, saavad ilmsiks kui harilik metall. Selle asemel, et wastupaneku läbi tugewaks ja kindlaks saada, saavad nad arast wastastega liituma. Tõutus aga kõlab: „Kes mind austab, seda tahan ka mina austada.“ (1. Ealm 2, 30)
„Biogr. Abriss“, S. 255—256.

13. Lektsoon. — Sõngamispäewal, 29. det. 1928.

Üldine kordamine.

Küsimused;

1. Mida sisaldas meie esimene lektsoon? Kes pidi iseäranis ühendust Issandaga harjutama? Misfugune hoiatus on neile antud ja mis on nende suurim kohus?
2. Kus algab tõeline usupuhastus esite?

3. Mis peaks tõelise Jumalalapse eesmärk olema? Mitu patutunnistust on olemas? Kes ainult leiab armu, ja mis ei saa kohtlased pärast tõsist patutunnistust enam mitte tegema?

Milles on tõeline usk juurdunud ja kui kaua saab see alal seisma?

4. Missuguseid tähtsaid asjaolusi vaatlesime viiendas lektsoonis? Milles on Kristus meile suurim eestjuu omas elus maa peal?

6. Missugust kaks seadust olid juba Paradiisis olemas? Missugune peaks abikaasade seisukoht üksteise vastu olema?

7. Mis peaks Jumala koguduse perekondades täna üles seatud saama? Kuidas kõlab Elia prohveti kuulutus perekonnaliikmete seisukohast üksteise vastu?

8. Millel peab kogudus, kui ta kõigis tormides kindlalt seisma peab jääma, rajatud alema? Milles peitub tema vägi ja jõud?

9. Milleks peab kogudus maailmale olema? Missugused tõutused kuuluvad temale ja millal ainult võib ta need kätte saada?

10. Missugune sõrdlustuju on meile 11. lekt. filme ette toodud? Milles peitus ehmese koguduse edu?

11. Kus teatakse meile otsekohest kuulutust viimase koguduse langemise kohta? Missugune on niihästi inglil kui ka rahwa enese enamuse seisukoht? Missugune on tema vastus Jumala hoiatuse peale? Mille eest peame end iseäranis hoidma?

